

روز جهانی حقوق بشر را گرامی می داریم!

دهم دسامبر، روز جهانی حقوق بشر و سالروز تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر است. پیمان جهانی حقوق بشر دارای اهداف و ارزش های والای بشر دوستانه ای مانند، رعایت کرامت انسانی در راستای تأمین ضرورت های بنیادین زندگی، آزادی، عدالت، صلح و امنیت در سراسر دنیا است.

در حالی که در بسیاری از کشورها روز جهانی حقوق بشر جشن گرفته می شود، ما باید صدای اعتراض مردمی باشیم که در طول ۴۶ سال حاکمیت رژیم اسلامی، از ابتدایی ترین حقوق خود محروم بوده اند.

نقض حقوق بنیادین و جنایات در ایران نه یک اتفاق ساده، بلکه یک روش حکمرانی نظام مند و مستمر است که ریشه های تاریخی دارد. اعدام های دسته جمعی و پنهانی دهه شصت را هرگز فراموش نخواهیم کرد، که جنایت علیه بشریت محسوب می شود. این کشتارها سیاست سرکوب و حذف مخالفین سیاسی و عقیدتی را در ایران بنیان نهاد.

نیروهای امنیتی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، که یک سازمان تروریستی محسوب می شوند، نقش محوری در سرکوب و نقض گسترده حقوق بشر در ایران را ایفا می کنند. اکثر بازداشت شدگان توسط این نیروها دستگیر می شوند و در معرض شکنجه های شدید قرار می گیرند و وادار به اعترافات اجباری می شوند. این اعمال وحشیانه، نقض آشکار تمامی موازین بین المللی حقوق بشر است و مستلزم اقدام فوری جامعه جهانی برای پاسخگو کردن عاملان است. همچنین از احکام اعدام برای جرایم مرتبط با مواد مخدر، به عنوان ابزاری برای به

حاشیه راندن و سرکوب گروه های اتمیکی و قومی، به ویژه بلوچ ها، استفاده می شود.

دستگاه امنیتی رژیم ایران به صورت هدفمند و مستمر، فعالان را در تمامی حوزه های مشروع مدنی دستگیر می کند تا هر گونه تشکل و صدای مستقل را خفه سازد. این دستگیری ها نقض آشکار حق آزادی بیان، تشکل و تجمع است. مدافعان حقوق بشر، کنشگران مدنی مرتباً تحت تعقیب قرار می گیرند و با اتهامات مبهم امنیتی به زندان های طولانی مدت محکوم می شوند. دانشگاہیان، معلمان، محققین، کارگران و رانندگان و ... که تنها به دنبال حقوق صنفی و بهبود شرایط معیشتی خود هستند، با ضرب و شتم، بازداشت و با احکام سنگین روبرو می شوند تا تشکلهای مستقل آنها از بین برود. زندانی کردن اهل قلم، رسانه و هنر نشان می دهد که حکومت حتی نمی تواند صدای بی طرفانه ترین نقدها را تحمل کند.

استمرار سیستماتیک فشار بر فعالان مدافع حقوق زنان، در کنار نهادینه شدن کامل آپارتاید جنسیتی در کلیه ساختارهای حکومتی، وضعیت فاجعه باری را رقم زده است. ابعاد گسترده نقض فاحش حقوق جامعه رنگین کمانی (LGBTQIA+)، تداوم زن کشی های سیستماتیک و قتل های ناموسی، شواهدی انکارناپذیر از نقض وسیع حق حیات و تضعیف کرامت انسانی زنان و سایر اقلیتهای جنسی و جنسیتی در ایران است.

سوء مدیریت گسترده و فساد در پروژه های محیط زیستی، منجر به تخریب گسترده محیط زیست و به خطر افتادن حق مردم بر زندگی سالم شده است.

تداوم محرومیت سیستماتیک اتمیک ها (کرد، عرب، ترک، بلوچ) از حقوق سیاسی و اقتصادی، و ادامه سرکوب شدید مذاهب و ادیان غیر شیعه (بهائیان، مسیحیان، دراویش) که تنها به دلیل عقاید خود مورد آزار قرار می گیرند.

فشار بر خانواده های زندانیان سیاسی-عقیدتی از طرف دستگاه های قضایی و امنیتی ایران هم چنان و به اشکال مختلف ادامه دارد.

ما امضاکنندگان این بیانیه، از جامعه جهانی، از تمامی نهادهای بین المللی و سازمان های مدافع حقوق بشر می خواهیم در پاسخگو کردن ناقضان حقوق بشر در ایران دست به عمل بزنند. از کسانی که زیر خطر اعدام هستند و از دستگیر شدگان، حمایت فوری به عمل آورند.

از عادی سازی روابط دیپلماتیک با رژیم ایران در حالی که حقوق بشر در این کشور به صورت فاجعه بار نقض می‌شود، اجتناب ورزند.

” قطعنامه محکومیت نقض حقوق بشر در ایران در کمیته سوم مجمع عمومی سازمان ملل در روز نوزدهم نوامبر ۲۰۲۵ تصویب شد. در این قطعنامه از افزایش اعدام‌ها، نقض حقوق زنان و ادامه سرکوب توسط حکومت ایران انتقاد شده است.” نادیده گرفتن سرکوب مردم در ایران، به معنای چشم‌پوشی از اصول جهانی کرامت انسانی است. ما تا تحقق آزادی و برقراری عدالت در کنار مردم ایران ایستاده ایم.

زن، زندگی، آزادی

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران

دسامبر ۲۰۲۵ برابر با آذر ۱۴۰۴

کپی به سازمان ملل و نهادهای بین‌الملل حقوق بشر
امضاکنندگان:

۱ - انجمن زنان ایرانی - آلمانی کلن

۲ - انجمن زنان پرتو

۳ - انجمن زنان مونترال

۴ - اتحاد چپ زنان

۵ - انجمن حقوق بشر و دموکراسی برای ایران - هامبورگ

۶ - انجمن فرهنگی ایران و سوئیس- ژنو

۷ - انجمن حقوق بشر در قرن ۲۱، آلمان

۸ - بنیاد اسماعیل خویی

۹ - جبهه آزادی و نجات ایران

۱۰ - جمعیت ایرانی حقوق بشر شمال کالیفرنیا

- ۱۱- جمعیت سوسیال دموکراسی برای ایران
- ۱۲- جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران
- ۱۳- جمهوری خواهان جنوب کالیفرنیا
- ۱۴- حامیان مادران پارک لاله - هامبورگ
- ۱۵- حامیان مادران پارک لاله - فرزنو
- ۱۶- زنان برای آزادی و برابری پایدار
- ۱۷- صدای زنان سوسیال دموکرات ایران
- ۱۸- فدراسیون اروپا
- ۱۹- کانون فیلم - تئاتر "روند"
- ۲۰- کانون فرهنگ و هنر - فرزنو
- ۲۱- کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی - پاریس
- ۲۲- کمیته دفاع از حقوق بشر و برابری جنسیتی/ هجا
- ۲۳- کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - شیکاگو
- ۲۴- کمپین توقف قتل های ناموسی
- ۲۵- کمیسیون حقوق بشر حزب جمهوری خواه سوسیال دموکرات و لائیک ایران
- ۲۶- کمیسیون حقوق بشر زنان حزب جمهوری خواه سوسیال دموکرات و لائیک ایران
- ۲۷- گروه «نه به جمهوری اسلامی - اورنج کانتی، کالیفرنیا»
- ۲۸- مادران پارک لاله - آلمان (دورتموند تا کلن)
- ۲۹- مادران صلح مونترال
- ۳۰- نهاد «همه حقوق بشر، برای همه، در ایران»
- ۳۱- همبستگی ملی ایرانیان فرزنو - کالیفرنیا

۳۲- همبستگی جمهوریخواهان ایران - مونترال

۳۳- همکاری کلکتیو - کلن

با حمایت:

۳۴- حزب آزادی و رفاه ایرانیان (آرا)

در گرامیداشت روز جهانی حقوق بشر

به مناسبت سالروز اعلامیه جهانی حقوق بشر

10 دسامبر 1948 - 19 آذر 1327

بیانیه

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

هفتاد و پنج سال از تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد می گذرد. در این بیانیه حقوق اولیه انسانها در زمینه های گوناگون چون امور اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، مدنی و ... روشن و مدون شده است.

بسیاری از کشورهای جهان، از جمله دولت ایران، اعلامیه جهانی حقوق بشر را تصویب کرده اند، اما در عمل بسیاری از این کشورها بسیاری از مفاد آن را نقض و زیر پا می گذارند، چنانچه ما شاهد سرکوب، زندانی، اعدام و همچنین رانده شدن صدها هزار انسان از سرزمینهای خود هستیم.

ایران اگرچه یکی از امضاء کنندگان اعلامیه جهانی حقوق بشر است، ولی نقض حقوق بشر توسط رژیم پهلوی و سپس جمهوری اسلامی همواره وجود داشته و نیز ادامه دارد. سرکوب اعتراض مردم به گران شدن بنزین در آبان ۱۳۹۸، یکی از خونین ترین و وحشیانه ترین سرکوب ها در تاریخ معاصر ایران است.

خیزش انقلابی ۱۴۰۱ و کشته شدن مهسا (ژینا) امینی توسط گشت ارشاد جمهوری اسلامی، سرآغاز حرکتی عظیم در سراسر کشور بود که رعب و وحشت در قدرت استبداد حکومت دینی ایجاد کرد و منجر به دستگیری هزاران نفر و همچنین اعدام و کشته شدن صدها نفر شد.

جمهوری اسلامی در یک سال اخیر با دستگیری های مداوم کنشگران مدنی، روزنامه نگاران، نویسندگان، دانشجویان، معلمان، هنرمندان، کارگران، وکلا و... سعی بر هرچه بیشتر امنیتی کردن جامعه و تمامی نهادهای اجتماعی می کند. هرچند کوشش حکومت در ایجاد فضای رعب و وحشت به شکلی توانسته است مردم را از خیابان دور نگه دارد، اما هر روز جسته گریخته و حتی به شکلی منظم (اعتراض بازنشستگان و کارگران) شاهد حضور، ابراز خشم و نفرت مردم نسبت به حکومت اسلامی هستیم.

در این میان با فشار و افشای ماهیت سرکوبگر حکومت توسط کنشگران در داخل و خارج از کشور، رژیم جمهوری اسلامی دست به آزادی چندین زندانی سیاسی زده است، از جمله توماج صالحی که برای خواندن ترانه ای انقلابی و نیز حمایت از خیزش ۱۴۰۱ یک سال در زندان در زیر شکنجه های جسمی و روحی بسر برده است، او را بدلیل افشاگری هایش دو هفته بعد دوباره دستگیر کردند. نرگس محمدی فعال حقوق بشر و زندانی سیاسی که امسال برنده جایزه صلح نوبل شد، سالهاست

که در زندان بسر می برد.

در سایر کشورهای جهان نیز، ما همچنان شاهد نقض حقوق بشر هستیم. چین که با بیشترین اعدام ها در سطح جهان، یکی از بزرگترین ناقضان حقوق بشر است. روسیه که نزدیک به دو سال است به کشور مستقل اوکراین تجاوز نظامی کرده و هنوز شهرها و مناطق مسکونی را مورد حمله های موشکی و پهپادی می کند و زندانهای او مملو از فعالان حقوق بشری، خبرنگاران و معترضین به جنگ است، همچنین در هند و

در نزاع تاریخی بین اسرائیل و فلسطین، از یک طرف شاهد حمله و یورش تروریستی حماس به جنوب اسرائیل که منجر به کشته شدن بیش از ۱۲۰۰ نفر و به اسارت گرفتن بیش از دویست نفر، نظامی و غیر نظامی، زن و کودک اسرائیلی شد هستیم، و از طرف دیگر شاهد حمله ارتش اسرائیل به نوار غزه تحت عنوان "دفاع از خود" با بمباران خانه ها و اماکن عمومی مانند بیمارستان ها که منجر به کشته شدن بیش از ده هزار نفر از جمله چند هزار کودک شد، هستیم. اما بیشتر رسانه ها و دولتهای غربی شاهد خاموش آن بودند و بخشا آن را تایید کردند. گوئی تنها آزار و کشته شدن کودکان و نوجوانان اسرائیل و به اسارت گرفتن آنان، بایستی مورد انزجار قرار گیرد و نه آزار و کشته شدن و به اسارت گرفتن تمام کودکان، نوجوانان و جوانان آن منطقه آشوب زده.

در افغانستان پس از به قدرت رسیدن مجدد طالبان شاهد نقض وسیع حقوق بشر و به ویژه محرومیت زنان و دختران از رفتن به مدرسه، دانشگاه و کار هستیم. مردم بستوه آمده از قدرت گیری مجدد طالبان که به کشور همسایه پاکستان پناه آورده بودند، در چند ماه اخیر توسط این دولت اخراج میشوند و جهان در برابر این فاجعه سکوت کرده است.

همچنین ما شاهد نقض حقوق بشر به صورت گسترده و ریشه ای در ترکیه، عربستان، سوریه، عراق، مصر، الجزیره و... هستیم. حتی در کشورهای دموکراتیک که بیش از همه ادعای دفاع از حقوق بشر را میکنند و انتظار بیشتری برای رعایت حقوق بشر از آنان است (اروپا، آمریکا...)، نقض حقوق بشر کما بیش ادامه دارد.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، به مناسبت ۱۰ دسامبر، روز جهانی حقوق بشر در سراسر جهان، بار دیگر بر تعهد همه جانبه

خود در دفاع و کوشش در تحقق پیمان جهانشمول حقوق بشر و ملحقات آن تاکید می‌ورزد. در همین راستا نیز، بر اصل جدایی دولت از دین (لایسیته)، به منزله یکی از مضامین حقوق بشری، پای می‌فشارد و از تمام کنشگران حقوق بشری در سراسر جهان پشتیبانی می‌کند.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لاییک ایران

4 دسامبر ۲۰۲۳

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لاییک ایران

در هفتاد و دو سالگی اعلامیه جهانی حقوق بشر

اعلامیه جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

۸ دسامبر ۲۰۲۰ - ۱۸ آذر ۱۳۹۹

اعلامیه جهانی حقوق بشر بعنوان پیمانی بین المللی در ۱۰ دسامبر ۱۹۴۸ در پاریس توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد به تصویب رسید. در این بیانیه، حقوق حداقل انسان‌های روی زمین، در زمینه‌های گوناگونِ منزلت بشری و امور اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، مدنی... در ۳۰ ماده تعیین و مشخص شده‌اند.

بسیاری از کشورها در آن زمان، از جمله دولت ایران، اعلامیه جهانی را تصویب کردند، اما به واقع تا امروز نشان داده‌اند که در عمل مفاد آن را زیر پا می‌گذارند.

در ایران، نقض حقوق بشر توسط رژیم پهلوی و سپس جمهوری اسلامی با توسل به شکنجه، اعدام و سرکوب آزادی‌ها همواره انجام گرفته و ادامه داشته است. اما آن چه که نقض حقوق بشر در دوران حکومت اسلامی را برجسته‌تر می‌سازد، علاوه بر تناقضهای فراوان قانون اساسی جمهوری اسلامی با مفاد اعلامیه جهانی حقوق بشر، ابعاد و تداوم این نقض از ابتدای استقرار این رژیم در ۱۳۵۷ تا کنون است. حبس، شکنجه و اعدام، سرکوب آزادی اندیشه و بیان، ممنوعیت تجمع و تشکیلات صنفی و سیاسی از همان ابتدا در دستور کار جمهوری اسلامی قرار داشته است.

زنان را بخاطر تلاش و مبارزه برای حقوق برابر و آزادی‌های

اولیه خود، مانند حق انتخاب پوشش و برابری زن و مرد، جامعه‌ی وکلای را بخاطر دفاع از حقوق زندانیان سیاسی، کارگران را بخاطر مبارزه برای احقاق حقوق صنفی خود و آزادی ایجاد تشکلهای سندیکایی و مستقل، دانشجویان را بخاطر اعتراضات و خواسته‌هایشان... به زندان و شلاق محکوم می‌کنند. سرکوب معلمان، هنرمندان، نویسندگان، پیروان ادیان دیگر مانند بهائیان و دراویش و هر صدای حق طلبانه... از شیوه‌های عادی حکومت‌گری در جمهوری اسلامی ایران به شمار می‌آیند.

سرکوب اعتراض مردم به گران شدن بنزین در آبان ۱۳۹۸ یکی از خونین‌ترین و وحشیانه‌ترین سرکوب‌ها در تاریخ معاصر ایران است. بنا بر آمارهای غیر رسمی، ۳۰۰ تا ۱۵۰۰ نفر از معترضین در خیابان‌ها بر اثر شلیک مستقیم نیروهای سرکوبگر کشته شدند، تعداد بیشتری زخمی و بیش از هفت هزار نفر بازداشت شدند. تا کنون تعدادی به حبس و اعدام محکوم شدند و از سرنوشت اکثر آنان اطلاعی در دست نیست. جمهوری اسلامی بیشترین حکم و اجرای اعدام در جهان را نسبت به جمعیت داراست.

اما در سایر کشورهای جهان نیز، ما همچنان شاهد نقض حقوق بشر هستیم: در آسیا (از جمله در چین، هنگ کنگ، هند، روسیه...) در خاورمیانه (از جمله در ترکیه، عربستان، سوریه، عراق و اسرائیل)، در کشورهای عربی (مصر، الجزایر...) و حتا در کشورهای دموکراتیک که بیش از همه ادعای دفاع از حقوق بشر را می‌کنند (اروپا، آمریکا...) نقض حقوق بشر کمابیش یا به شدت ادامه دارد.

در این میان، ترور مخالفان با توسل به تروریسم تبدیل به ابزاری متداول در دست حکومت‌های جهان شده است. جمهوری اسلامی از اوان تشکیل‌اش دست به ترور مخالفان خود در داخل و خارج از کشور زده است. بیش از دویست قربانی تروریسم دولتی در پرونده سپاه جمهوری اسلامی قرار دارند. علاوه بر تروریسم اسلامی که امروزه خصلتی جهانی پیدا کرده است، پاره‌ای دیگر از دولتهای جهان، از جمله ایالات متحده آمریکا و اسرائیل، از این ابزار ضد انسانی برای نابودی فیزیکی مخالفان خود استفاده می‌کنند. آخرین نمونه‌ی آن، ترور محسن فخری‌زاده از سران سپاه پاسداران و از عوامل ارشد فعالیت‌های هسته‌ای جمهوری اسلامی برای ساختن بمب اتمی در ایران است. نیروهای آزادی‌خواه و مترقی باید ترور و تروریسم را در هر شکلی و قطع نظر از هویت قربانی آن و بدون هیچ قید و شرطی محکوم نمایند.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لایک ایران، به مناسبت ۱۰ دسامبر، این روز جهانی حقوق بشر در سراسر جهان، بار دیگر بر تعهد همه جانبه خود در دفاع از اعلامیه جهانی حقوق بشر و پیوستها و میثاقهای دیگرِ حقوق بشری تاکید می‌ورزد. در همین راستا نیز، بر اصل جدایی دولت از دین (لایسیته)، به منزله یکی از مضامین دیگر حقوق بشری، پای می‌فشارد.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لایک ایران

۸ دسامبر ۲۰۲۰ - ۱۸ آذر ۱۳۹۹

